

Сетне се обърнал отново към жените:

– Но едно да знаете и двете: разберат ли децата, че аз, Господ, ви превръщам в животни, завинаги ще си останете крава и куче!

Прибрали се вкъщи едната като крава, другата като куче! Децата тутакси заиграли с тях, като ги прегръщали и целували.

Малкият брат цял ден търсил жена си, най-сетне отишъл при по-големия си брат. Гледа – синът на брат му си играе с един хубав кон и реше опашката му. А в едното око на коня – бенка, като тази в окото на брат му.

– Къде са майка ти и баща ти? – попитал той момчето.

– Снощи си бяха у дома?

– Я иди ми сипи водица да пийна и да вървя да диря леля ти, че и нея я няма от сутринта!

Отишло момчето да донесе вода, а конят тупнал в земята и се превърнал в човек. Гледал малкият брат и не вярвал на очите си.

– Какво си направил, братко?! – ужасил се малкият брат.

Момчето тичешком се върнало и като видяло, че конят му го няма, почнало да плаче и да се тръшка.

– Къде ми е конят?! Искam си коня!

– Виждаш ли колко обича коня си? – обърнал се големия брат към по-малкия. А на момчето рекъл:

– Иди зад къщата, конят ти сигурно е там! – и изтичал преди него, за да се превърне отново на кон.

Отишъл си малкият брат вкъщи и какво да види – дъщеря му сгърбена от работа, а едно малко кученце все в краката ѝ се потрива.

Скришом от дъщеря си взел кученцето в скута си и му заговорил: